

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D., ve věci

žalobce: **P. Ž.**
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2019, č. j. JMK 129392/2019

takto:

- I. Žaloba zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto předchozí prvostupňové správní rozhodnutí Městského úřadu Hodonín, odboru dopravně správních agend, ze dne 5. 11. 2018, č. j. MUHOCJ 76163/2018/DSA/ORŘV/Ho. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně rozhodl o námitkách žalobce proti záznamu počtu dosažených bodů v bodovém hodnocení řidiče podle ust. § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích o změnách některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc („zákon o silničním provozu“) tak, že podané námitky proti záznamu bodů v evidenční kartě zamítl a provedené záznamy bodů potvrdil.

2. Správní orgán prvního stupně vydal dne 21. 9. 2018 oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení. Vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu. Žalobce podal dne 25. 9. 2018 námitky proti uvedenému oznámení a výzvě. Následně správní orgán prvního stupně zahájil řízení o námitkách a vyžádal si zaslání úředně ověřených kopií pokutových bloků. Z vyžádaných pokutových bloků vyplynulo, že žalobce spáchal oznámené přestupky a že mu za ně byly oprávněně zaznamenány odpovídající počty bodů. Správní orgán prvního stupně proto námitky žalobce rozhodnutím ze dne 5. 11. 2018 zamítl a provedené záznamy bodů potvrdil.
3. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil odvoláním, v němž namítal nesprávné právní posouzení věci a nedostatečně zjištěný skutkový stav.
4. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a prvostupňové správní rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí shrnul dosavadní průběh správního řízení a dále uvedl, že v řízení o námitkách byla zhodnocena způsobilost podkladů pro záznam bodů v registru řidičů, přičemž bylo konstatováno, že obsah podkladů je z hlediska záznamu bodů jednoznačný, srozumitelný, přestupky, za které byly zaznamenány body, jsou v nich vymezeny konkrétními jednáními. Bloky na pokuty obsahují potřebné náležitosti pro záznam bodů, při porovnání s jednotlivými oznámeními nevyvstávají důvodné pochybnosti o tom, že údaje na blocích a oznámeních rozhodné pro záznam bodů vzájemně korespondují.

II. Obsah žaloby

5. Žalobce v podané žalobě předně namítal, že se žalovaný nezabýval jím předloženými důkazními prostředky. V této souvislosti uvedl, že přílohou doplněného odvolání bylo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, vydané ve skutkově shodné věci. Z tohoto rozhodnutí dle žalobce vyplývá, že běžnou praxí odvolacího správního orgánu je posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních), a to z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Také z dalších rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, která žalobce k žalobě přiložil (viz zejména rozhodnutí ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, či ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014), je dle žalobce patrná ustálená praxe odvolacího správního orgánu zabývat se způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě byly zaznamenány body, a to na podkladě podaného odvolání, ve kterém odvolatel provedení takového posouzení požadoval a na nezpůsobilost podkladů upozorňoval.
6. Žalobce namítal také porušení zásady legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Tato zásada se de iure týká sice vždy jednoho konkrétního správního orgánu, ovšem v případě orgánů veřejné moci, jakými jsou krajské úřady, kterých existuje na území České republiky třináct, by dle žalobce i zde měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Rozhoduje-li jeden ze správních orgánů výše popsaným způsobem, není dle názoru žalobce přiléhavé, aby věcně totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně, jelikož by tím byla dotčena rovnost účastníků před zákonem.

7. Dle žalobce pak nemohla být dostatečným důkazem pro záznam bodů do bodového hodnocení jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Správní orgán I. stupně měl toto oznámení vždy porovnat s předmětným rozhodnutím (pokutovým blokem), kterého se týkalo, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. Žalobce respektoval názor správního orgánu, že rozhodnutí vydávané v blokovém řízení a blokové řízení samotné jsou velmi specifickým druhem řízení, ovšem toto konstatování nemůže omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu zákonem kladených požadavků na takovýto druh rozhodnutí. Žalobce k podané žalobě příkladmo přiložil pokutové bloky (nemající přímou souvislost s nyní projednávanou věcí), a to konkrétně blok série HG/2014 - číslo bloku G 1498901 a blok série GF/2013 - číslo bloku F 0832677, které dle jeho názoru nesplňovaly dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu; a dále pokutový blok série FC/2013 - číslo bloku C1404971, ve kterém dle žalobce naopak byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky. Žalobce také považoval za nesprávnou argumentaci žalovaného, že by žalobce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a stvrdil správnost takového rozhodnutí. Dle názoru žalobce není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce (žalobce) a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.
8. Žalobce dále vyjmenoval případy, kdy dle jeho názoru pokutový blok nemůže být způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče: 1/ Pokud z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. V případě překročení nejvyšší povolené rychlosti tedy rozhodně přestupkové jednání nevyplývá z popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“. Jednoznačným porušením povinnosti je pouze překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci (mimo obec) s uvedením, že mělo být porušeno ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, případně překročení rychlosti stanovené obecnou úpravou, či porušení ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. 2/ Z rozhodnutí dále musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít. Tedy aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci a přestupce měl být případně trestán dle zákona o přestupcích, a nikoli dle zákona o silničním provozu. 3/ Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno. Jsou-li údaje uvedené v rozhodnutí nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí vůbec evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.
9. Žalobce napadl jednotlivé pokutové bloky ze dne 1. 6. a 10. 4. 2018, ze dne 3. 12., 19. 4. a 16. 2. 2017. Namítal, že v kolonkách č. 1 až 4 není přesně zajištěna osoba přestupce, ověření totožnosti není dostačující, některé údaje jsou nečitelné či nepřesně vypsány (rodné číslo, datum narození). V kolonkách č. 5 není dle žalobce kompletně uvedena doba spáchání přestupku (datum a čas), údaj o místě spáchání neobsahuje veškeré potřebné údaje pro přesné stanovení místa (název obce či ulice je neúplný či uveden ve zkratce). Z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata ani její propojení s povinností stanovenou zákonem, jenž měla být porušena. Právní kvalifikace je zapsaná ve zkratovitém zápisu, ze kterého není zjevné, o jakou konkrétní normu se jedná, kdy z

bloků sice vyplývá porušení § 18 a porušení § 5, ovšem u žádného z nich již není zřejmé o porušení jakého bodu či písmena se má jednat. Kolonkám č. 6 vyčítal zkratkovitě uvedení právní kvalifikace přestupkového jednání, která znemožňuje přesné určení jednání a též posouzení oprávněnosti uložení sankce, zároveň jsou tyto údaje částečně nečitelné. V kolonách č. 7 (resp. 8) pak není dle žalobce uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti a není zřetelná výše uložené sankce, kdy nelze ověřit, zda sankce uložená číslem a slovy spolu korespondují. Co se týče kolonek č. 9 – 11 (resp. 8 – 9), žalobce poukazoval, že není jednoznačně uvedeno místo, kde bylo rozhodnutí vydáno, což jej činí nepřezkoumatelným. Dále nejsou uvedeny veškeré údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, včetně jejího podpisu. Rovněž datum vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem a jeho podpis není zřetelný.

10. Žalobce tedy zpochybňoval způsobilost jednotlivých pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidiče (žalobce), neboť v daném případě přestupky nebyly vůbec vymezeny jako konkrétní a individualizované jednání. Dle žalobce tak nebylo bez důvodných pochybností patrné, komu, kdy a kde, potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, kdy tento nedostatek nebylo možno zhojit připuštěním strohých a zkratkovitých formulací tak, jak Nejvyšší správní soud vyslovil v rozhodnutí ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39. Závěrem proto žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu projednání a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že se nevypořádal s námitkami podanými v odvolání. Při rozhodování postupoval v souladu s právními předpisy, zabýval se náležitostmi jednotlivých bloků a oznámení, na základě nichž došlo k zaznamenání bodů, a ty v mezích stanovených konstantní judikaturou přezkoumal. Přitom veškeré podklady posoudil jako způsobilé pro záznam bodů. Námitky proti jednotlivým záznamům bodů stejně jako následně odvolací námitky tedy byly vypořádány. Vzhledem k tomu, že se s nimi žalobní námitky shodují, odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, kde se s námitkami podrobně vypořádal. K tomu doplnil, že při srovnání údajů uvedených na jednotlivých blocích je zjevné, že se jedná o všeobecné a typizované námitky bez jakékoli opodstatněné souvislosti s příslušnými bloky.
12. Ze všech pokutových bloků jsou podle žalovaného seznatelné údaje podstatné pro záznam bodů a přestupky jsou v nich vymezeny konkrétními, individualizovanými jednáními. S ohledem na specifika blokového řízení, kdy jsou vypisovány v terénu ručně, jsou i dostatečně čitelné. Závěrem proto žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

13. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř.

s.) a jedná se o žalobu přípustnou. Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný výslovně souhlasili s projednáním věci bez nařízení jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.

14. Při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel soud dle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Žalobce učinil předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhl celkového počtu 12 bodů a v důsledku toho byl ve smyslu ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).
16. Krajský soud v této souvislosti na úvod podotýká, že je třeba striktně rozlišovat mezi správními řízeními o jednotlivých přestupcích a mezi řízením o námitkách proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. Pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání skutečně jeho pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro takový záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, apod. Takto vymezenému předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění, z čehož je nutno vycházet i při podání opravného prostředku a formulování jednotlivých námitek.
17. Jak Nejvyšší správní soud uvedl již ve svém rozhodnutí ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, „V námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Oproti tomu v řízení o přestupku, resp. v eventuálně podaných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku, lze např. namítat, že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem. [...] Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl

proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“ – pozn.: zvýraznění podtržením doplněno krajským soudem.

18. Jak tedy vyplývá z výše uvedeného, správní orgány obou stupňů se v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů zabývají pouze způsobilostí podkladů pro záznam, tj. zda existuje způsobilý podklad pro záznam ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu (v daném případě způsobilé pokutové bloky), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu. Správní orgány obou stupňů jsou tedy v řízení o námitkách vázány rozhodnutími o tom, že byl spáchán přestupek a kdo za něj odpovídá, a nejsou oprávněny přezkoumávat tato rozhodnutí v blokovém řízení z hlediska jejich zákonnosti [srovnej též § 57 odst. 1 písm. c), větu za středníkem, zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“)]. Přezkum zákonnosti rozhodnutí lze provést pouze v rámci řízení, v jehož průběhu byla rozhodnutí vydána. Nevyužije-li účastník řízení řádných opravných prostředků, či se jich v případě blokového řízení o své vůli vzdá, případně v řízení o mimořádných opravných prostředcích nedojde k odstranění pravomocného rozhodnutí, nelze se námitkami nezákonnosti rozhodnutí zabývat v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011 - 87 a ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, a sice že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje.
19. Nejvyšší správní soud dále v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, publikovaném pod č. 2145/2010 Sb. NSS, dospěl k závěru, že oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. V případě, že by se formálními náležitostmi pokutového bloku správní orgán i přes námitku vůbec nezabýval, mohl by své rozhodnutí zatížit nepřezkoumatelností (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017 - 34).
20. To se však v dané věci nestalo, neboť výše uvedenému požadavku správní orgány bezezbytku dostály, ve své rozhodovací činnosti vycházely nejen z oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení. Ze spisové dokumentace v této souvislosti vyplynulo, že správní orgán I. stupně si od příslušných orgánů Policie České republiky a Městské policie Hodonín vyžádal kopie veškerých pokutových bloků o spáchaných přestupcích, a z obsahu vydaných správních rozhodnutí je rovněž patrné, že správní orgány jednotlivá

oznámení o spáchání přestupku s těmito pokutovými bloky porovnaly, a dospěly k závěru, že na nich uvedené údaje korespondují s údaji obsaženými v oznámení policejních orgánů o uložení pokuty v blokových řízeních. Správní orgány se tedy zabývaly hodnocením způsobilosti podkladových rozhodnutí (pokutových bloků) k záznamu bodů, a tedy postupovaly v souladu s výše citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu. Za této situace přitom nelze správním orgánům vytýkat, že se necítily být vázány vydanými správními rozhodnutími Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, neboť o způsobilosti jednotlivých pokutových bloků jakožto podkladových rozhodnutí si učinily vlastní úsudek.

21. Krajský soud na tomto místě zároveň v souvislosti s žalobcem uplatněnou námitkou stran porušení zásady legitimního očekávání doplňuje, že zásada legitimního očekávání jako zásada oprávněné důvěry v právo a právní řád nezaručuje účastníkům řízení nárok na to, aby správní orgán v jejich případě rozhodl určitým způsobem či dokonce v jejich prospěch; pouze znamená, že je třeba, aby správní orgány rozhodovaly způsobem předvídatelným, avšak vždy po pečlivém zjištění konkrétního skutkového stavu věci, z něhož vyvodí závěry a tyto závěry odůvodní tak, aby obstály z hlediska požadavků správního řádu. To přitom v dané věci bylo splněno. Správní orgán I. stupně vysvětlil, jaké konkrétní podklady měl ve věci k dispozici, jak je hodnotil a jaké závěry z nich vyvodil. Žalobce tedy neprokázal, že by žalovaný v jeho věci rozhodl v rozporu s ustálenou, jednotnou a dlouhodobou činností orgánů veřejné správy, pouze upozornil na několik rozhodnutí jiného odvolacího správního orgánu a jiného prvostupňového správního orgánu, které dle žalobcova názoru přistupovaly k rozsahu posouzení podkladových rozhodnutí o dopravních přestupcích z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče jinak než žalovaný. Tímto se zabýval již i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 27. 4. 2017, č. j. 7 As 87/2017 - 39, v němž uzavřel, že několik rozhodnutí jiných správních orgánů neprokazuje, že zde existuje správní praxe, jež by stěžovateli zakládala legitimní očekávání. Mohla by prokazovat nanejvýš to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady nejednotnost, kterou je vhodné odstranit. K odstraňování nejednotnosti ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva je povolán především právě Nejvyšší správní soud. Ten už se ovšem k otázce, do jaké míry mají správní orgány rozhodující o námitkách proti provedeným záznamům bodů v evidenční kartě řidiče možnost přezkoumat jednotlivá rozhodnutí o uložení pokuty, jasně vyjádřil v několika svých rozhodnutích (viz výše), z nichž vycházel i žalovaný v nyní posuzované věci.
22. K obecným tvrzením žalobce, jaké náležitosti by mělo mít rozhodnutí vydané v blokovém řízení (kdy na konkrétních příkladech žalobce poukázal zejména na obecné vady týkající se popisu přestupkového jednání v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti, nepřipoutání se za jízdy bezpečnostním pásem, zákazu držet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem, i ve vazbě k definici místa a času spáchání přestupku a ve vazbě na čitelnost údajů v pokutovém bloku uváděných), krajský soud konstatuje, že tímto způsobem vedená argumentace žalobce nemá žádnou přímou souvislost a vazbu na jednotlivé pokutové bloky žalobce vydané k jím spáchaným jednáním, tj. jedná se o argumentaci a obecné polemiky žalobce nesouvisející s nyní projednávaným případem. Krajský soud zároveň na tomto místě doplňuje, že otázky řešené shora již byly předmětem posuzování v řadě rozhodnutí správních soudů (ve věcech, v nichž jako zástupce žalobců

vystupuje totožný právní zástupce sepisující unifikovaná, v základu se shodující podání), a to např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2015, č. j. 6 As 191/2015 - 41, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 7. 2015, č. j. 30 A 16/2015 - 60, v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016 - 47, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 3. 2016, č. j. 10 A 150/2015 - 35, či např. též v rozsudku zdejšího krajského soudu ze dne 22. 9. 2016, č. j. 29 A 123/2016 - 78 (všechna rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz).

23. Ke konkrétním námitkám žalobce vzneseným k jednotlivým pokutovým blokům pak krajský soud předně odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu, který již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, uvedl, že *„s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil“.*
24. V pokutovém bloku č. 1135667 k přestupku ze dne 1. 6. 2018 je jako přestupce identifikován žalobce, a to jménem, příjmením, datem narození a adresou trvalého pobytu; i bez rodného čísla se tak jedná o jasnou identifikaci. V kolonce totožnost ověřena je uvedeno číslo občanského průkazu, číslo řidičského průkazu a zároveň je blok opatřen podpisem žalobce. Osoba přestupce proto byla řádně zjištěna správnost údajů stvrzena jeho podpisem. Z popisu přestupkového jednání: „Dne 1. 6. 2018 18:13 hodin Hodonín, Purkyňova 4, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci RJ 50/67/64, RZ X“ vyplývá, že žalobce dne 1. 6. 2018 v 18 hodin 13 minut v Hodoníně na ulici Purkyňova č. 4 při řízení motorového vozidla registrační značky X, porušil povinnost podle ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o více než 5 km/h, méně než 20 km/h, přičemž je stanovena dovolená rychlost 50 km/h, naměřená byla rychlost 67 km/h a rychlost po odečtu odchylky byla 64 km/h. Uvedený záznam v pokutovém bloku odpovídá dlouhodobé správní praxi a je v kombinaci s odkazem na zákonné ustanovení dostačující. (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2010, č. j. 6 As 42/2009-39 a ze dne 6. 9. 2017, č. j. 6 As 53/2017-41). Žalobcem namítaný nedostatečný odkaz na § 18 silničního zákona bez uvedení bodu či písmene se na tomto pokutovém pokutu bloku nevyskytuje. Z boku zcela jednoznačně vyplývá i to, že se žalobce svým jednáním dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a byla mu uložena pokuta ve výši 500 Kč; výše uložené pokuty je tak řádně vyplněna a je zřetelná. Rozhodnutí je opatřeno razítkem Policie České republiky, služebním číslem oprávněné osoby a jejím podpisem, bylo vydáno v Hodoníně dne 1. 6. 2018 a je tedy zřetelné, kým, kde a kdy bylo rozhodnutí vyhotoveno. Je zde také zřetelný podpis žalobce. K tomu soud dále dodává, že i v případě chybějícího podpisu policisty na pokutovém bloku nemůže být zpochybněna způsobilost bloku být podkladem

pro záznam v případě, že je možné z jiných údajů na tomto bloku policistů identifikovat zpravidla z uvedeného jména nebo identifikačního čísla policisty, obdobně tedy chybí-li uvedení jména a příjmení, ale jiné údaje, například podpis a identifikační číslo jsou obsaženy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2002, č. j. 7 As 94/2012-20). Za popsání jednání podle přílohy k zákonu o silničním provozu náleží 2 body a tyto také byly zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodové hodnocení řidiče. Z pokutového bloku zřejmé, kdy, kde, komu a za co a v jaké výši byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Lpění na doslovné právní kvalifikaci by bylo výrazem přehnaného formalismu, odkaz na zákonné ustanovení je zcela dostačující. Uvedený pokutový blok byl způsobilý k zápisu dvou bodů do bodové hodnocení řidiče (žalobce). V kolonce číslo 7 je uvedeno jako forma zavinění nedbalost.

25. V pokutovém bloku číslo C 1105590 z 10. 4. 2018 je jako přestupce identifikován žalobce, a to jménem, příjmením, datem narození a adresou trvalého pobytu. Jedná se tak o jeho jasnou identifikaci. V kolonce totožnost ověřena je uvedeno číslo řidičského průkazu a číslo občanského průkazu a zároveň je blok opatřen podpisem žalobce. Osoba přestupce byla proto řádně zjištěna a zpráva z údajů stvrzeného podpisem. Z popisu přestupkového jednání: Dne 10. 4. 2018, 19:02 hodin Hodonín, ulice Velkomoravská u č. 28 řidič OA RZ X překročil rychlost v obci „R“ 50/65/62 km/h, § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. vyplývá, že žalobce dne 10. 4. 2018 v 19:02 hodin v Hodoníně na ulici Velkomoravská u čísla 26 při řízení motorového vozidla, registrační značky X porušil povinnost podle ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h, kdy dovolená rychlost je 50 km/h, naměřená rychlost byla 65 km a rychlost po odečtu odchylky pak 62 km/h. Zcela zřejmé je kdy, kde k přestupku došlo, přičemž z kombinace všech uvedených údajů je nepochybné, že sankcionovaným jednáním bylo překročení nejvyšší povolené rychlosti 50 km/h stanovené v obci. Jednání bylo proto dostatečně nezaměnitelně vyličené. Z bloku pak vyplývá, že se svým jednáním žalobce dopustil přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a byla mu uložena pokuta ve výši 500 Kč, výše uložené pokuty je řádně vyplněna a je zřetelná. Rozhodnutí je opatřeno razítkem Policie České republiky, hodností, jménem, příjmením a služebním číslem oprávněné osoby a jejím podpisem. Bylo vydáno v Hodoníně dne 10. 4. 2018. Za popsání jednání podle přílohy k zákonu o silničním provozu náleží 2 body a tyto byly také zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodové hodnocení řidiče. Z pokutového bloku je zřejmé kde, kdy, komu a za co a v jaké výši byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje rovněž právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Lpění na doslovné právní kvalifikaci by bylo výrazem přehnaného formalismu, odkaz na zákonné ustanovení je zcela dostačující. Rovněž je uvedena forma zavinění jako nedbalost. Předmětný pokutový blok je tedy způsobilý k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).
26. V pokutovém bloku č. B 0370072 přestupku ze dne 3. 12. 2017 je jako přestupce identifikován žalobce, a to jménem, příjmením, datem narození a místem trvalého pobytu; jedná se tak o jasnou identifikaci žalobce. V kolonce totožnost ověřena je uvedeno číslo občanského průkazu i číslo řidičského průkazu, zároveň je blok opatřen podpisem žalobce. Osoba přestupce byla řádně zjištěna a správnost údajů stvrzeného jeho podpisem. Z popisu

přestupkové jednání: „Dne 3. 12. 2017 ve 13:53 hodin Násedlovice 229, § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. – překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, RJ 50/69/66, vozidlem RZ X“ vyplývá, že žalobce dne 3. 12. 2017 v Násedlovicích 229 při řízení motorového vozidla registrační značky X porušil povinnost podle ust. §. 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním předpisem v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h při dovolené rychlosti 50 km/h byla naměřena rychlost 69 km/h a po odečtu odchylky rychlost 66 km/h. Skutečnost, že na pokutovém bloku je uvedena zkratka RJ a tři číselné údaje odpovídá dlouhodobé správní praxi a je v kombinaci s odkazem na zákonné ustanovení dostačující (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2010, č. j. 6 As 42/2009-39 a ze dne 6. 9. 2017, č. j. 6 As 53/2017-41). Z bloku dále vyplývá, že se žalobce svým jednáním dopustil přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu byla uložena pokuta ve výši 500 Kč; výše uložené pokuty je řádně vyplněna a je zřetelná. Rozhodnutí je opatřeno razítkem Policie České republiky, hodností, titulem, jménem, příjmením a číslem oprávněné úřední osoby a jejím podpisem bylo vydáno v den spáchání přestupku v Násedlovicích a je tedy zřejmé, kým, kde a kdy bylo rozhodnutí vyhotoveno. Za popsané jednání podle přílohy zákona o silničním provozu náleží 2 body a tyto byly také zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodové hodnocení řidiče. Z pokutového bloku je zřejmé kde, kdy, komu a za co a v jaké výši byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje rovněž právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně je zapsán příslušný počet bodů. Lpění na doslovné právní kvalifikace by bylo výrazem předané formalismu, odkaz na zákonné ustanovení je zcela dostačující. Rovněž je uvedeno jako forma zavinění nedbalost. Předmětný pokutový blok je zcela způsobilý k zápisu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

27. V přestupkovém bloku č. 0410705 přestupků ze dne 19. 4. 2017 je jako přestupce identifikován žalobce, a to jménem, příjmením, datem narození a adresou trvalého pobytu. Jedná se o jasnou identifikaci žalobce. V kolonce totožnost ověřena je uvedeno číslo občanského a řidičského průkazu a zároveň byl opatřen podpisem žalobce. Osoba přestupce tak byla řádně zjištěna a správnost údajů stvrzena jeho podpisem. Z popisu přestupkového jednání: „16:50 hodin 19. 4. 2017, Hodonín, Měšťanská u Moravy, neumožnění chodci přejíti přechodu, § 5 odst. 2 písm. f) 361/2000 Sb.“ vyplývá, že žalobce dne 19. 4. 2017 v 16 hodin 50 minut v Hodoníně na ulici Měšťanská u Moravy jako řidič motor vozidla registrační značky X nezastavil před přechodem pro chodce v případě, kdy tak byl povinen učinit, přičemž došlo k porušení ust. § 5 odst. 2 písm. f) zákona o silničním provozu. Z bloku dále vyplývá, že se svým jednáním žalobce dopustil přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 6 zákona o silničním provozu a byla mu uložena pokuta ve výši 500 Kč. Výše uložené pokuty je řádně vyplněna a je zřetelná. Rozhodnutí je opatřeno razítkem Policie České republiky, hodností, jménem, příjmením a identifikačním číslem oprávněné úřední osoby a jejím podpisem, bylo vydáno v Hodoníně dne 19. 4. 2017 a je tedy zřetelné, kým, kde a kdy bylo rozhodnutí vyhotoveno. Za popsané jednání podle přílohy k zákonu o silničním provozu náleží 3 body a tyto byly také zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodové hodnocení řidiče. Z pokutového bloku zřejmé kde, kdy komu a za co a v jaké výši byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje rovněž právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně byl zapsán příslušný počet bodů. Lpění na doslovné právní kvalifikaci by bylo výrazem přehnaného

formalismu, odkaz na zákonné ustanovení je zcela dostačující. Předmětný pokutový blok je způsobilý k zápisu dvou bodů do hodnocení řidiče (žalobce).

28. V pokutovém bloku č. M 0598613 přestupku ze dne 16. 2. 2017 je jako přestupce identifikován žalobce, jménem, příjmením, datem narození a adresou místa pobytu. Jedná se tak o jeho jasnou identifikaci. V kolonce totožnost ověřena je uvedeno číslo občanského průkazu žalobce a zároveň blok opatřen jeho podpisem. Osoba přestupce tak byla řádně zjištěna a správnost údajů stvrzeného jeho podpisem. Z popisu přestupkové jednání: „16. 2. 2017, 14:56 hodin, X, ulice Žižkova, Hodonín, překročení rychlosti v obci, naměřeno 62 km/h, započítáno 59 km/h“ vyplývá, že žalobce dne 16. 2. 2017 ve městě Hodonín na ulici Žižkova při řízení motorového vozidla RZ X porušil povinnost podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že při řízení motorového vozidla uvedené registrační značky porušil povinnost podle ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kdy překročil povolenou rychlost o méně než 20 km/h v obci, kdy nejvyšší povolená rychlost byla 50 km/h, naměřeno bylo 62 km/h, po odečtu odchylky 59 km/h; tím došlo k porušení ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Z bloku dále vyplývá, že se svým jednáním dopustil přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a byla mu uložena pokuta ve výši 500 Kč; výše uložené pokuty je řádně vyplněna a je zřetelná. Rozhodnutí je opatřeno razítkem Městské policie města Hodonín, uvedením služebního identifikačního čísla oprávněné úřední osoby a jejím podpisem, bylo vydáno dne 16. 2. 2017 v Hodoníně; je zřejmé, kým, kde a kdy bylo rozhodnutí vyhotoveno. Za popsané jednání podle přílohy k zákonu o silničním provozu náleží 2 body a tyto také byly zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodového hodnocení řidiče. Z pokutového bloku zřejmé kde, kdy komu, za co a v jaké výši byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Lpění na doslovné právní kvalifikaci by bylo výrazem přehnaného formalismu, odkaz na zákonné ustanovení je zcela dostačující. Předmětný pokutový blok je způsobilý k zápisu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).
29. V duchu výše citované judikatury Nejvyššího správního soudu (srovnej především rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, a z něj vycházející rozsudek ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39), z níž vyplývá, že pro způsobilost rozhodnutí postačuje jistá zkratkovitost při popisu přestupkového jednání a odkaz na zákonné ustanovení a další, tak krajský soud v nyní projednávaném případě posuzoval obsah předmětných pokutových bloků a dospěl k závěru, že zápisy uvedené na sporných pokutových blocích jsou čitelné a zcela srozumitelné.
30. K tomu soud pro doplnění uvádí, že s ohledem na výše uvedené nepřislušelo správnímu orgánu v řízení o námitkách proti zápisu bodů do registru zabývat se např. námitkou, že totožnost stěžovatele byla ověřena nesprávným způsobem, dále že chybí část údajů u oprávněné osoby, neboť tyto nesměřují ke zpochybnění skutečnosti, že se žalobce dopustil přestupku, a nejsou proto schopny zpochybnit způsobilost pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru. Vypořádal-li žalovaný i takové námitky ve vztahu k pokutovým blokům, učinil tak nad rámec své působnosti.
31. Na základě uvedeného krajský soud činí ve shodě s žalovaným závěr, že prověřením uvedených pokutových bloků bylo zjištěno, že body do bodového hodnocení řidiče

(žalobce) byly zaznamenány na podkladě existujících rozhodnutí vydaných v blokovém řízení, které byly zcela způsobilým podkladem pro záznam bodů v souladu s ustanovením § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu. Jak ostatně sám žalobce namítal v podané žalobě, z rozhodnutí musí být patrný údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, musí být uvedeno, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Všechny tyto údaje jsou přitom z předmětných pokutových bloků jednoznačně určitelné a zřejmé.

32. K žalobcem uplatněné námitce, že není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, po kterém nelze požadovat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu, krajský soud doplňuje, že je to osoba přestupce (zde žalobce), kdo dal svým podpisem na příslušném pokutovém bloku souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení. Pokud tedy žalobce s čímkoli v rámci blokového řízení ohledně příslušných přestupků nesouhlasil, měl požadovat, aby o nich bylo rozhodnuto ve správním řízení. Pokud se žalobce zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě na místě nebránil, což jsou ostatně podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení, pak nebylo sporu o tom, že došlo k porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích. Jak již bylo výše uvedeno, řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku. Žalobce by musel namítat pochybení natolik závažná, že by jednotlivá bloková rozhodnutí nebylo možné vůbec použít jako způsobilý podklad pro záznam bodů, což se v dané věci nestalo. Po přezkoumání jednotlivých pokutových bloků dospěl žalovaný i soud k závěru, že jsou jednoznačné a srozumitelné.
33. Krajský soud tedy závěrem shrnuje, že v daném případě byly jednotlivé záznamy v registru řidičů provedeny vždy v souladu s konkrétním způsobilým podkladem (pokutovým blokem) a počet připsaných bodů v jednotlivých případech odpovídá popsanému jednání bodového hodnocení obsaženému v příloze k zákonu o silničním provozu.

V. Závěr a náklady řízení

34. Krajský soud na základě všech výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Krajský soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel,

jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 23. 9. 2021

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu